

ΔΙΚΟΙΝΟΤΙΚΗ
Έκθεση Τέχνης

İki toplumlu
resim/seramik/
heykel sergisi

Από τον Πόνο στην Ελπίδα
Acıdan Umuda...

TOGETHER WE CAN
MAZI MİHOPOYME
BİRLİKTE BAŞARILIRIZ

ΟΙ 12 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Δώδεκα Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι καλλιτέχνες ενώνουν τις πινελιές τους για να εκφράσουν τον ανθρώπινο Πόνο όλων των Κυπρίων και πώς αυτός μπορεί να θεραπευτεί και να μετατραπεί σε Ελπίδα. Με ζωγραφική και κεραμική, η έκθεση στοχεύει να μιλήσει στις καρδιές των Κυπρίων και να προωθήσει την ενσυναίσθηση για τον πόνο που έχουν προκαλέσει ο πόλεμος και οι διακοινοτικές συγκρούσεις στους απλούς ανθρώπους των δύο κοινοτήτων. Ένας πόνος που δεν ξεχνιέται αλλά ταυτόχρονα βρίσκεται ο τρόπος για να θεραπευτεί ώστε οι μελλοντικές γενιές των Κυπρίων να μην επιλέξουν τον δρόμο της σύγκρουσης αλλά αυτό της επικοινωνίας και της ειρηνικής συνύπαρξης.

Επιμέλεια έκθεσης: Φώτος Δημητρίου και Νιλγκιούν Γκιουνέι
Καλλιτέχνες: Νιλγκιούν Γκιουνέι, Φώτος Δημητρίου, Δάφνη Τριμικλινιώτη, Χρίστος Κακουλλής (CRS), Γιλντάν Σεντέφ Γκιουλάκντενιζ, Βάσος Δημητρίου, Ντερβίς Οζέρ, Μιχάλης Κιρλίτσιας (αποθανών), Γιώργος Γαβριήλ, Αλιγιέ Γκιούντογντου, Αϊντάν Λισανιέρ και Εντά Γκιουκτάε.

Διοργανωτές: Γραφείο Επαναπροσέγγισης ΑΚΕΛ σε συνεργασία με το «Μαζί Μπορούμε» και την «Κίνηση Πολιτισμού»

ΝΙΛΓΚΙΟΥΝ ΓΚΙΟΥΝΕΙ

Η Νιλγκιούν Γκιουνέι γεννήθηκε το 1952. Είναι η κόρη του Ισμέτ Β. Γκιουνέι, του πρώτου επαγγελματία Τουρκοκυπρίου ζωγράφου Ισμέτ Β. Γκιουνέι ο οποίος σχεδίασε τη σημαία της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Η Νιλγκιούν αποφοίτησε από την Ακαδημία Καλών Τεχνών της Κωνσταντινούπολης με μεταπτυχιακό στο Τμήμα Γραφικών Τεχνών το 1976. Μεταξύ του 1977 και 1998 δίδαξε ζωγραφική, ιστορία της τέχνης και γραφικές τέχνες σε σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην Κύπρο.

Είχε 11 ατομικές εκθέσεις μεταξύ του 1983 και 2023. Συμμετείχε σε διάφορες ομαδικές εκθέσεις σε Κύπρο, Τουρκία, Λονδίνο, Βέλγιο, Γαλλία, Ισπανία και Αυστρία μεταξύ του 1981 και 2022.

Το 1992 εκδόθηκε το βιβλίο της με διηγήματα υπό τον τίτλο «Από ένα άλλο μέρος».

Μεταξύ του 1993 και 1998 συμμετείχε στα «Εργαστήρια Τέχνης μεταξύ Ανατολικής και Οξειδωτικής» για το σχέδιο και τη ζωγραφική τοπίου, που διοργάνωσε ο Anton Nussbichler στο Holszöter της Αυστρίας.

Το 2002 ήταν η ιδρύτρια του European Mediterranean Art Association (EMAA) και συνέχισε να εργάζεται σε αυτό το κέντρο ως Πρόεδρος και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μέχρι το 2008. Η Νιλγκιούν, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, διοργάνωσε στη νεκρή ζώνη στο Λήδρα Πάλας καλλιτεχνικές εκδηλώσεις υπό τον τίτλο «Εκτός γραμμής», κατασκηνώσεις με συμμετοχή καλλιτεχνών υπό τον τίτλο «Από την ανατολή του ηλίου στο ηλιοβασίλεμα», εργαστήρια, εκθέσεις, δικοινοτικές εκδηλώσεις μαζί με το Επιμελητήριο Καλών Τεχνών Κύπρου (ΕΚΑΤΕ), περιλαμβανομένων προβολών διαφανειών έργων καλλιτεχνών στο κτίριο του ΕΚΑΤΕ και παρόμοιες εκδηλώσεις. Συμμετείχε στη δικοινοτική έκθεση «Ανοιχτοί Ορίζοντες» που διοργάνωσε το ΕΚΑΤΕ στον εκθεσιακό χώρο Μελίνα Μερκούρη στη Λευκωσία το 2003. Το ίδιο έτος, συμμετείχε και στη δικοινοτική εικαστική εκδήλωση «Μοιρασμένες απηχησεις» (χορός, μουσική και σχέδιο) σε σκηνοθεσία του Horst W. στην Αίθουσα Καστελλιώτισσα στη Λευκωσία. Το ίδιο έτος, συμμετείχε στη Χριστουγεννιάτικη Εικαστική Έκθεση της Αίθουσας Τέχνης Αμοργός. Το 2004 πήρε μέρος στην «Δικοινοτική έκθεση γυναικών καλλιτεχνών» που πραγματοποιήθηκε από την γκαλερί «Εν Πλω» στην Πάφο.

Το 2004 και το 2005 διηύθυνε εθελοντικά τις πολυπολιτισμικές εκδηλώσεις τέχνης «Art Aware I και Art Aware II» στη Λευκωσία ως πρόεδρος του ΕΜΑΑ.

ο 2005 διοργάνωσε και συμμετείχε στην ομαδική και ομαδική έκθεση του ΕΜΑΑ με τίτλο «Νησί/Σύνορα».

Το 2007 ίδρυσε το δικό της Εργαστήριο Τέχνης και Καλλιτεχνικό Καφέ με την ονομασία «Atölye Cadi Kazani Kafé» (Καφέ-Εργαστήριο «Το καζάνι της μάγισσας») μέσα στη Παλιά Πόλη της Λευκωσίας.

Το 2012 και το 2013 διηύθυνε μαζί με την διερευνητική δημοσιογράφο Σεβγκιούλ Ουλουντάγκ εθελοντικά δικοινοτικά εργαστήρια τέχνης και την δικοινοτική έκθεση με τίτλο «Το χρώμα της αλήθειας» που φιλοξενήθηκε στο Ινστιτούτο Γκκαίτε στη Λευκωσία και αφορούσε τους αγνοούμενους και τους ομαδικούς τάφους στην Κύπρο.

Το 2014 διηύθυνε εθελοντικά το εργαστήριο τέχνης και την έκθεση με τίτλο «Kafkaesque» στη Λευκωσία. Αυτό το εργαστήριο περιλάμβανε αναγνώσεις, συζητήσεις και καλλιτεχνική παραγωγή.

Το 2015, διηύθυνε εθελοντικά ένα καλλιτεχνικό εργαστήριο και την έκθεση με τίτλο «Επιστρέφοντας στη ζωή με τα πινέλα» με συμμετοχή νέων που ήταν εθισμένοι στα ναρκωτικά και ήταν σε περίοδο ανάρρωσης.

Έχουν εκδοθεί στον τομέα της γραφικών τεχνών δημιουργήματα της σε αφίσες, λογότυπα, γραμματόσημα, εξώφυλλα βιβλίων και περιοδικών.

Έχει τιμηθεί με βραβεία, διακρίσεις και πλακέτες από διάφορους φορείς. Το 2017, η Πρεσβεία της Σλοβακικής Δημοκρατίας, μαζί με πολιτικά κόμματα από τις δύο κοινότητες την τίμησε με τιμητική πλακέτα για το εθελοντικό και ανθρωπιστικό της έργο στο θέμα των αγνοουμένων στην Κύπρο» και για τη συμβολή της στην επούλωση πληγών μέσω της Δικοινοτικής Οργάνωσης Συγγενών Αγνοουμένων και Θυμάτων Πολέμου, «Μαζί μπορούμε».

Δημοσιεύτηκαν σε διάφορα περιοδικά άρθρα και διηγήματά της.

Το 2022 βραβεύθηκε στην 34η Έκθεση Βιβλίου του İzik Kitabevi με το IV. Βραβείο Τεχνών και Λογοτεχνίας.

ΦΩΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο Φώτος Δημητρίου γεννήθηκε στην Αμμόχωστο της Κύπρου το 1955. Σπούδασε Πορσελάνη και Κεραμική Χειροτεχνία στην Ακαδημία Τεχνών, Αρχιτεκτονικής και Σχεδίου της Πράγας από το 1976 μέχρι το 1983 και απέκτησε τον τίτλο του Ακαδημαϊκού Γλύπτη, ισοδύναμο με Μεταπτυχιακό. Από το 1983 εργάζεται στη Λάρνακα, στο ατελιέ του.

Κατά τη διάρκεια της μακρόχρονης καριέρας του, έλαβε μέρος σε πολλές εκθέσεις, ατομικές και ομαδικές, στην Κύπρο. Έχει επίσης συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις σε Ιταλία, Μάλτα, Βέλγιο, Ελλάδα, Αυστραλία, Γαλλία, Γερμανία και Αίγυπτο. Το 1995 και το 1999 τιμήθηκε με το τρίτο βραβείο στην Πανελλήνια Έκθεση Κεραμικής. Το 2000 επιλέχθηκε να συμμετάσχει στη Διεθνή Μπιενάλε Κεραμικής του Καΐρου και ένα χρόνο αργότερα στη Μπιενάλε Σχεδίου στο Saint Etienne της Γαλλίας.

Συνθέτει τη δουλειά του συνδυάζοντας διάφορα είδη υλικών όπως πηλό, γυαλί, μπρούτζο, υαλοβάμβακα, βιομηχανικό σύρμα και ξύλο με πρωτοτυπία και φαντασία. Ασχολείται με ποικίλα θέματα αλλά η κύρια έμπνευση για τη δουλειά του είναι η ανθρώπινη φιγούρα και η φύση. Το έργο του αποτελεί ένα ανοιχτό διάλογο με ανθρώπους, πουλιά και κάθε είδους πλάσματα που ανήκουν στον δικό μας ή σε έναν φανταστικό κόσμο.

Δάφνη Μαυροβουνιώτη Τριμικλινιώτη

ΟΓεννήθηκε στη Κύπρο, στη Λεμεσό το 1945, Μετανάστευσε στο Λονδίνο το 1959 όπου έζησε για 35 χρόνια. Εκεί σπούδασε τέχνη στο HORNSEY COLLEGE OF ART, Middlesex University. London. Στη Βρετανική πρωτεύουσα ανέπτυξε σημαντική κοινωνική και καλλιτεχνική δράση κι έγινε γνωστή στην Κυπριακή παροικία του Λονδίνου μέσα από διάφορες εκθέσεις κι εκδηλώσεις. Επέστρεψε στη Κύπρο το 1996, όπου ζήτησε και εργάστηκε για αρκετά χρόνια. Τα τελευταία χρόνια μοιράζεται τον χρόνο της μεταξύ Λεμεσού και Λονδίνου.

Έχει στο ενεργητικό της 16 ατομικές εκθέσεις και πολυάριθμες ομαδικές, στην Κύπρο, Λονδίνο, Ελλάδα κ.α. Δούλεψε επίσης γι' αρκετά χρόνια στον εμπορικό τομέα της τέχνης, διαφημίσεις, και γραφικές τέχνες γενικά, και για εικονογράφηση βιβλίων και περιοδικών. Φιλοτέχνησε εκδόσεις ποιημάτων Τεύκρου Ανθία 1966 και Θεοδόση Αρτέμη 1988 κ.α.

Διετέλεσε μέλος σε πολλές κριτικές επιτροπές σε θέματα που αφορούν την εικαστική τέχνη για διάφορους Οργανισμούς και Δημόσιες Υπηρεσίες. Το 2010 της απονεμήθηκε Τιμητικό Δίπλωμα από την Κυπριακή Δημοκρατία για τη συμβολή της στην οικοδόμηση της σύγχρονης πολιτιστικής φυσιογνωμίας της Κύπρου. Διετέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Μουσείου Κώστα Αργυρού από το 2009 - 2022. Υπήρξε επίσης μέλος της Κεντρικής Επιτροπής για τα 50χρονα της Κυπριακής Δημοκρατίας και μέλος του Παγκυπρίου Συμβουλίου Ειρήνης. Ήταν μέλος και Γραμματέας της Εθνικής Επιτροπής Δελφικών Αγώνων Κύπρου.

Το 2022 της απονεμήθηκε το Βραβείο Πολιτιστικής Προσφοράς, "Τεύκρος Ανθίας – Θεοδόσης Πιερίδης" από την Κ.Ε. του ΑΚΕΛ. Είναι μέλος του Επιμελητηρίου Καλών Τεχνών Κύπρου από το 1980, και υπηρέτησε στο Διοικητικό Συμβούλιο από τη θέση του Ταμεία από το 2003-2006. Κατείχε τη θέση του Προέδρου από τον Ιούνιο 2006, όπου και επανεκλέγεται τον Ιούνιο του 2009 μέχρι τον Οκτώβριο του 2012.

Έργα της βρίσκονται σε διάφορες κρατικές και ιδιωτικές συλλογές σε πολλές χώρες του κόσμου.

Χρίστος κακουλλή (CRS)

Ο 32χρονος Χρίστος Κακούλλη γνωστός και με το καλλιτεχνικό όνομα CRS είναι stencil artist από τη Λευκωσία. Ξεκινώντας την ενασχόληση με το γκράφιτι από τα 12 του χρόνια, έχει λάβει διεθνή αναγνώριση από νεαρή ηλικία με τα έργα του. Πολλά από τα γκράφιτι του κοσμούν τοίχους δημοσίων κτιρίων και τοίχων σε διάφορα μέρη της Κύπρου αλλά και το εξωτερικό. Αρκετά από τα έργα του απασχόλησαν το δημόσιο διάλογο λόγω του έντονου κοινωνικού και πολιτικού τους περιεχομένου. Έχει μια προσέγγιση φωτορεαλισμού στη δουλειά του και κάνει επίσης τέχνη του δρόμου με στένσιλ. Ονομάζεται και ως ο «Banksy της Κύπρου» λόγω της επιρροής του από τον παγκοσμίως γνωστό Βρετανό καλλιτέχνη στένσιλ.

ΟΗ έμπνευσή του πηγάζει από την κοινωνική παθολογία και τα κύρια θέματα των έργων του είναι το κυπριακό πρόβλημα, η μετανάστευση, ο πόλεμος και η ειρήνη. Έχει στην κατοχή του τρία παγκόσμια ρεκόρ καθώς και πολλά βραβεία και διακρίσεις από τοπικούς και διεθνείς διαγωνισμούς τέχνης. Μεταξύ άλλων κατέχει παγκόσμιο ρεκόρ για το μικρότερο πίνακα ζωγραφικής σε καμβά ενώ έχει πραγματοποιήσει σειρά ατομικών εκθέσεων.

Γιλντάν Σεντέφ Γκιουλάκντενιζ

Η Γιλντάν Σεντέφ Γκιουλακντενιζ γεννήθηκε στην Τόχνη. Μετά από το 1974 κατοικεί στο Βουνό. Είναι παντρεμένη και έχει τρεις γιούς. Έχασε δύο αδελφια της στον πόλεμο. Τα αδέρφια της αγνοούνται μαζί με άλλους Τουρκοκύπριους από την Τόχνη και το Ζύγι μετά που μπήκαν μετά βίας σε δύο λεωφορεία από Εοκαβητατζήδες Ελληνοκύπριους. Μετά από πολλά χρόνια βρέθηκαν στις ανασκαφές της Διερευνητικής Επιτροπής για τους Αγνοούμενους στην Κύπρο (ΔΕΑ) στη Γεράσα και την Παρεκκλησιά τα λείψανα του «αγνοούμενου» αδελφού της Γιλντάν, του Αχμέτ Χαμζά σε έναν ομαδικό τάφο. Όμως, τα λείψανα του άλλου αδελφού της, του Γιουκσέλ Χαμζά δεν βρέθηκαν σε αυτούς τους ομαδικούς τάφους και εξακολουθεί να «αγνοείται».

Η Γιλντάν ασχολείται με την κεραμική τέχνη εδώ και 20 χρόνια. Συμμετείχε σε πολλές εκθέσεις και διαγωνισμούς.

Βάσος Δημητρίου

Ο Βάσος Δημητρίου γεννήθηκε στην Αμμόχωστο και σπούδασε με τριετή κρατική υποτροφία στο "Istituto d'Arte per la Ceramica" στη Faenza της Ιταλίας από το 1978 έως το 1981. Είναι μέλος του Κυπριακού Επιμελητηρίου Καλών Τεχνών (Ε.ΚΑ.ΤΕ) από το 1986. Είναι μέλος του Homo Faber - Michelangelo Foundation και μέλος της Διεθνούς Ακαδημίας Κεραμικής από τον Σεπτέμβριο του 2023.

Έχει πραγματοποιήσει πολλές ατομικές εκθέσεις στην Κύπρο και συμμετείχε σε πολλές ομαδικές στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Το έργο του έχει βραβευτεί πέντε φορές στην Πανελλήνια Έκθεση Κεραμικής στην Αθήνα.

Ντερβίς Οζέρ

Ο Ντερβίς Οζέρ γεννήθηκε στην Λευκωσία το 1964. Μεγάλωσε στο χωριό Επιχώ. Το 1982 πήγε στην Άγκυρα για να σπουδάσει Ιατρική και ακόμα διαμένει εκεί. Είναι παντρεμένος και έχει δύο κόρες. Εργάζεται ως γυναικολόγος από το 1992. Ασχολείται με τη γλυπτική και τη ζωγραφική από το 2000. Εκτέθηκαν τα έργα του στον κρατικό διαγωνισμό ζωγραφικής και γλυπτικής τρεις φορές. Συμμετείχε τρεις φορές σε μικτές εκθέσεις γλυπτικής. Το 2016 είχε έκθεση φωτογραφίας με τίτλο «Ίχνη ζωής». Έχει εκδώσει ένα διήγημα, ένα λαογραφικό βιβλίο και ένα ιατρικό βιβλίο. Το βιβλίο ιστοριών με τίτλο «Πες του ένα Γεια» αφορά τους «αγνοούμενους». Ο Ντερβίς Οζέρ, εμπνευσμένος από τις αληθινές ιστορίες ζωής των Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων που έσωσαν και προστάτευσαν ο ένας τη ζωή του άλλου -γραμμένες από τον διερευνητική δημοσιογράφο Σεβγκιουλ Ουλουντάγκ, δημιούργησε το γλυπτό του Σταύρου Ποϊράζη, του μουχτάρη του Στρογγυλού, που έσωσε τις ζωές των Τουρκοκυπρίων το 1963 και το 1974, το γλυπτό του Τζιενγκίζ Ρατίπ, του βουλευτή της Κυπριακής Δημοκρατίας, που έσωσε τις ζωές Ελληνοκυπρίων το 1963. Και ο Ποϊράζης και ο Ρατίπ) ήταν αγνοούμενοι. Τα λείψανα του Ποϊράζη βρέθηκαν από την Διερευνητική Επιτροπή των Αγνοούμενων με την ανθρωπιστική βοήθεια των ανανωστών της Ουλουντάγκ ενώ ο Τζιενγκίζ Ρατίπ παραμένει αγνοούμενος. Αναμσά στα έργα του Ντερβίς Ιοζέρ είναι αι το γλυπτό του γιατρού Χατζηκάκου που προστάτευσε τους Τουρκοκύπριους και τους περιέθαλψε κατά τη διάρκεια του πολέμου και το γλυπτό του Αλπάι Τοπούζ από την Επιχώ, ο οποίος σταμάτησε τους βιασμούς Ελληνοκυπρίων στο στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου στη Βώνη το 1974

Ο Οζέρ αποφοίτησε από τη Ανώτατη Σχολή Επικοινωνίας το 2015. Έχει γράψει σενάρια και έχει γυρίσει ταινίες μικρού μήκους για την Κύπρο. Αποφοίτησε από το Τμήμα Ανθρωπολογίας το 2020. Ένα βιβλίο ανθρωπολογίας του είναι έτοιμο να εκδοθεί. Αποφοίτησε από το Τμήμα Φιλοσοφίας το 2024. Οι δημιουργικές εργασίες του για γλυπτά, πίνακες ζωγραφικής, σενάρια, βιβλία και ταινίες μικρού μήκους συνεχίζονται.

Μιχάλης Κυρλιτσίας

Ο Μιχάλης Κυρλιτσίας γεννήθηκε στο Λονδίνο το 1946. Σπούδασε Καλές Τέχνες στο Camberwell School of Art του Λονδίνου. Παρουσίασε το έργο του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Κύπρο και το Λονδίνο. Έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Κύπρο και το εξωτερικό όπως Αγγλία, Κίνα, Κούβα, Γερμανία και Ελλάδα. Εργάστηκε ως καθηγητής Τέχνης στην Αμερικανική Ακαδημία Λάρνακας.

Μέσα από το έργο του αποτυπώνονται, οι εμπειρίες και οι εικόνες από τα ταξίδια του, η αγάπη του για τον Άνθρωπο και φυσικά για την πατρίδα του την Κύπρο. Ως ένθερμος οπαδός της Ειρήνης και της επανένωσης της Κύπρου, αφιέρωσε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής στον αγώνα για επανένωση της πατρίδας μας και επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες για τη διοργάνωση δεκάδων δικοινοτικών εκδηλώσεων.

Απεβίωσε πρόωρα το 2011.

Γιώργος Γαβριήλ

Γεννήθηκε στη Κύπρο και σπούδασε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών «Σούρικοβ» της Μόσχας. Αποφοίτησε το 1987 με το πτυχίο του «master of fine arts». Από το 1990 μέχρι το 2008 εργάστηκε ως καθηγητής Τέχνης στη Μέση Εκπαίδευση, από το 2008 μέχρι το 2017 εργάστηκε ως επιθεωρητής τέχνης στη Μ.Ε. και από το 2017 μέχρι το 2024 ως Διευθυντής σε σχολεία της Μέσης Εκπαίδευσης. Παράλληλα έχει ενεργή δράση στα καλλιτεχνικά δρώμενα της Κύπρου και όχι μόνο, με συχνές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις. Το 2013 του απονεμήθηκε από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Κρατικού Βραβείου Εικονογράφησης και εκπροσώπησε την Κύπρο σε αρκετές Μπιενάλε στο Εξωτερικό.

Όπως όλοι οι καλλιτέχνες, έτσι και ο Γιώργος Γαβριήλ εκφράζει μέσα από τα έργα του την αγάπη του για τον τόπο μας, τις εμπειρίες τα βιώματα και τους προβληματισμούς του για το τι συμβαίνει στην Κύπρο και στον Κόσμο γενικότερα με το δικό του ξεχωριστό τρόπο. Εκφράζει μέσα από το εικαστικό του έργο την αγωνία και τις ανησυχίες του για το μέλλον της πατρίδας μας, τους αγώνες του λαού μας για επανένωση, ειρήνη και συνεργασία.

Αλιγιέ Γκιούντογντου

Γεννήθηκε το 1964 στην Λευκωσία.

Απέκτησε πτυχίο από το Τμήμα Οικονομικών του Πανεπιστημίου «Ανατολού» (ΑΟΦ) (1993-1997), και μεταπτυχιακό στη διοίκηση επιχειρήσεων από το Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο της Λεύκας (2018-2020).

Το 1982 ξεκίνησε την επαγγελματική καριέρα της ως τραπεζική υπάλληλος, συνέχισε ως συντονίστρια σε εμπορική εταιρεία την περίοδο 2001-2009 και ως διευθύντρια σε τράπεζα την περίοδο 2009-2014.

Προσπάθησε να διατηρήσει το ενδιαφέρον της για την τέχνη παρακολουθώντας περιοδικά μαθήματα σε όλη τη διάρκεια της εκπαίδευσής και της επαγγελματικής της ζωής της.

Το 1998 παρακολούθησε μαθήματα κεραμικής στο εργαστήριο της καλλιτέχνης κεραμικής Αίχσούν Ατεσίην.

Συμμετείχε στα σεμινάρια κεραμικής στο Επαγγελματικό Λύκειο Ατατούρκ το 2000-2001.

Μεταξύ 2001 και 2016 συνέχισε με τα κεραμικά της έργα ερασιτεχνικά στο δικό της εργαστήριο.

Το 2016 άρχισε να κάνει μαθήματα ζωγραφικής στο στούντιο της ζωγράφου Νιλγκιούν Γκιουνέι και συνεχίζει ακόμα.

Το 2017 άρχισε να παρακολουθεί μαθήματα ιστορίας τέχνης από την επίκουρη καθηγήτρια Χαββά Ασλανγκαζή Ουζουναχμέτ και ακόμα συνεχίζει.

Το 2022 συμμετείχε στο European Mediterranean Art Association (EMAA) το σεμινάριο της ιστορίας της τέχνης με τίτλο «Ρεύματα και Καλλιτέχνες στην Ιστορία της Τέχνης».

Προσωπική Έκθεση 2023 «Μετά από εκείνη την Πόλη» στο Εκθεσιακό Χώρο του Πολιτιστικού Κέντρου Ατατούρκ, Λευκωσία, Κύπρος

Οι μικτές εκθέσεις που συμμετείχε 2001 «Εποχιακή Έκθεση του Επαγγελματικού Λυκείου Ατατούρκ» στο Επαγγελματικό Λύκειο Ατατούρκ, Λευκωσία, Κύπρος 2016 «Έκθεση Εργαστηρίων Εντός των Τειχών Λευκωσίας» Εκθεσιακός Χώρος Ισμέτ Βεχίτ Γκιουνέι, Λευκωσία, Κύπρος. 2019 «Μικτή Έκθεση Σωζόμενα Ζώα/Animalium» στο Εκθεσιακό Χώρο του Φυσικού Πάρκου Τασκέντ, Βουνό, Κερύνεια, Κύπρος. 2019 εργαστήριο που οργανώθηκε από την Νιλγκιούν Γκιουνέι με τον Αυστραλό καλλιτέχνη Anton Nussbichler, Σάλτσμπουργκ, Αυστρία 2019 «Εργαστηριακή Έκθεση Landscape Sketching» Καλλιτεχνικό Κέντρο EMAA, Λευκωσία, Κύπρος

Αϊνταν Λισανλιέρ

Γεννήθηκε το 1962 και έζησε ως το 1986 στο χωριό της στην Καμπυλή. Παρακολούθησε και συνεχίζει να παρακολουθεί μαθήματα ζωγραφικής από την Νιλγκιούν Γκιουνέι και μαθήματα Ιστορίας της Τέχνης από την Χαββά Ασλανγκαζή. Συμμετείχε σε μεικτές εκθέσεις στα βόρεια της Κύπρου. Συμμετείχε επίσης στην πολυκοινοτική έκθεση «Το χρώμα της Αλήθειας» στο Ινστιτούτο Γκαίτε, στη νεκρή ζώνη το 2013. Αυτή η έκθεση αφορούσε τους «αγνοούμενους» και τους «ομαδικούς τάφους» και διοργανώθηκε από την ερευνήτρια δημοσιογράφο Σεβγκιούλ Ουλουντάγκ και τη ζωγράφο Νιλγκιούν Γκιουνέι. Από το 2012 η Αϊνταν Λισανλιέρ έχει το δικό της κατάστημα στο Μεγάλο Χάνι (Büyükh Han) στην Λευκωσία και εκεί εκτεθεί και πουλάει δικά της κυπριακά χειροτεχνήματα και πίνακες ζωγραφικής.

Εντά Γκιοκτσέ

Η Εντά Γκιοκτσέ γεννήθηκε στην Αμμόχωστο το 1980. Ξεκίνησε να ζωγραφίζει από πολύ μικρή ηλικία. Σπούδασε ζωγραφική στο Γυμνάσιο Καλών Τεχνών για 3 χρόνια και στο Λύκειο Καλών Τεχνών για 1 χρόνο. Υστερά συνέχισε με μαθήματα στο στούντιο της Νιλγκιούν Γκιουνέι για 6 χρόνια.

Συμμετείχε σε ομαδικές εκθέσεις του εργαστηρίου της Νιλγκιούν Γκιουνέι. Πήρε μέρος σε αξιόλογες δράσεις. Ένα από τα πιο σημαντικά ήταν το εργαστήριο και η έκθεση με τίτλο «Το χρώμα της Αλήθειας» που αφορούσε τους αγνοούμενους των δύο κοινοτήτων.

Δύο πίνακες της Εντά Γκιοκτσέ στην έκθεση «Από τον πόνο στην Ελπίδα»: * Ο πόνος της κυρίας Παναγιώτας...

Η κυρία Παναγιώτα ήταν μία ελληνοκύπρια η οποία ζούσε στην Κώμη Κεπίρ. Το 1974 απήχθησαν ο άντρας και ο γιος της από το χωριό και έκτοτε αγνοούνται. Η ηλικιωμένη γυναίκα στον πίνακα απεικονίζεται να κρατά τα ρούχα των αγνοουμένων της τακτοποιημένα σε μια βαλίτσα για χρόνια, με την ελπίδα ότι θα επέστρεφαν.

* 7 Τουρκοκύπριοι «αγνοούμενοι» σε πηγάδια απεικονίζονται αφηρημένα.